

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота

з корейської філології

на тему:

ДІАЛЕКТИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ В ЕТНОЛІНГВІСТИЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ

Студентки групи Пкор 20-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Крини Анастасії Вікторівни

Науковий керівник: д.ф.

Поздняков К.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ В ЕТНОЛІНГВІСТИЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ.....	5
1.1 Співвідношення понять мова, діалект.....	5
1.2. Сучасні тенденції етнолінгвістичних досліджень.....	7
1.3 Загальні підходи до класифікації діалектів.....	10
Висновки до Розділу 1.....	12
РОЗДІЛ 2. СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТА АРЕАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	13
2.1 Соціокультурний аспект формування діалектів корейської мови.....	13
2.2 Ареальна класифікації діалектів корейської мови.....	14
Висновки до Розділу 2.....	18
РОЗДІЛ 3. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.....	19
3.1 Фонетичні особливості діалектів корейської мови.....	19
3.2 Граматичні особливості діалектів корейської мови.....	23
3.3 Лексичні особливості діалектів корейської мови.....	28
Висновки до Розділу 3.....	30
АННОТАЦІЯ.....	31
ВИСНОВКИ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	33

ВСТУП

Корейська діалектологія наділена вагомим значенням для формування загального розуміння історії корейської мови, оскільки діалекти відображають регіональні, культурні особливості країни. Завдяки такому фактору в лінгвістиці визначають соціальні, культурні та історичні відмінності, які панують між різними географічними регіонами та загалом між етнічними групами.

Зроблений крок до вивчення корейської діалектології, відкриває чимало можливостей для лінгвіста, оскільки перед ним постають не лише особливості мовного розвитку, але й не менш важливі аспекти культурної та соціальної ідентичності всього корейського народу. До того ж, таким чином прослідковується розповсюдження діалектів та їх вплив на процеси.

Актуальність теми дослідження. Упродовж останнього десятиліття корейська мова набуває неабиякої популярності серед українського народу. Такий фактор обумовлено розповсюдженням знайомства з культурою Кореї по всьому світу. Однак варто зауважити, що вивчення мови – це не лише поверхнева лексика та граматики. Аби краще проаналізувати всі аспекти мови: від її розвитку, процесів формування до її впливу на культурну спадщину корейського народу, варто звернути увагу й належним чином дослідити корейську діалектологію, зокрема в етнолінгвістичному висвітленні. Це необхідний крок до повноцінного вивчення мови, особливо для лінгвістів, оскільки подібні знання дають розуміння історичних, соціокультурних процесів, їх вплив у регіонах країни.

Об'єктом дослідження є діалекти корейської мови.

Предметом дослідження є етнолінгвістичний аспект діалектів корейської мови

Мета курсової роботи полягає в описі діалектів корейської мови в етнолінгвістичному висвітленні, аби проаналізувати їхній вплив на соціальні, мовні, культурні аспекти корейського народу.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

— Аналіз діалектів корейської мови відповідно до фонетичних, лексичних і граматичних відмінностей.

— Пошук історичних і географічних чинників, що зумовили формування діалектних груп.

— Дослідження структурних особливостей корейської мови.

Методи дослідження базуються на порівняльному аналізі, який був використаний для визначення характеристик, відмінностей діалектів корейської мови. Крім того, використовується описовий метод для передачі інформації й висновків від дослідження. У роботі були використані елементи культурно-історичного методу, а також традиційні контекстуальний та описово-аналітичний підходи для визначення сучасних тенденцій етнолінгвістичних досліджень.

Наукова новизна полягає в тому, що уперше проведено всебічний аналіз етнолінгвістичного аспекту корейських діалектів.

Практичне значення. Відповідно до аналізу й розглянутої інформації, це стане кроком для кращого розуміння структури корейської мови та історії, яка прихована за процесом її розвитку. Матеріали будуть корисні у досягненні цілковитого розуміння факторів, які вплинули на формування діалектів. Таким чином це полегшить знайомство українських лінгвістів, які прагнуть поглибити свої знання й розповсюджувати корейську культуру, мову, традиції на території України.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг її становить 33 сторінки. Курсова робота складається зі вступу, трьох розділів та підрозділів, висновків та списку використаних джерел та літератури (12 найменувань).

РОЗДІЛ 1. ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ В ЕТНОЛІНГВІСТИЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ.

1.1 Співвідношення понять мова, діалект

Знаходячись уже на сучасному етапі розвитку науки, мова представляє собою досить складу багаторівневу знакову систему, яка використовується людьми з метою спілкування, передачі інформації. Саме тому мову вважають інструментом, який допомагає відбуватися обміну думками. Ф. де Сосюр написав книгу, у якій зазначив, що мова – це система, яка включає в себе взаємопов'язані між собою знаки. Оскільки будь-яка зміна в самій мові викликає зміни й у системі. Крім того, він зауважив, що мовою також можна назвати знакову систему, тобто всі ті мовні одиниці (морфеми, звуки, літери), які здатні розподілятися між собою за функцією та місцем у системі мови. За визначенням Ф. де Сосюра, знак – це морфема, літера, речення, слово, словосполучення. Мова у свою чергу це система одиниць спілкування і правил їхнього функціонування, тобто, мова – це інвентар (словник) і граматики, які існують у потенційній можливості. (Ф. де Сосюр, 1977, с. 98). Варто відокремити, що наукова дисципліна, яка відповідає за дослідження природи мови, її функціонування, структури та розвитку – це мовознавство або лінгвістика від латинської *lingua* — мова.

Діалектологія – це також одна з галузей мовознавства. Таким чином діалектологія (грецького походження: *dialectos* – наріччя й *logos* – слово, вчення) – це галузь мовознавства, що вивчає діалектну мову, просторову варіативність та територіальну диференціацію. (Русанівський і Тараненко, 2000, с. 138). Загалом діалектологію можна поділити на синхронну, тобто описову й історичну. Основним завданням цієї описової або ж синхронної діалектології є опис говірок, які перебувають на одному хронологічному зрізі їхнього функціонування. Тобто вона займається вивченням місцевих діалектів відповідної мови.

До переліку функціонування належить:

- Становлення основи писемної мови;
- Окреслення географії або парадигми окремих діалектних одиниць;

- Опис характеру взаємодії між діалектами та іншими формами існування етнічних мов;
- Прояви закономірностей інтеграції діалектів у вищі мовно-регіональні утворення – діалекти, говірки, наріччя;

До того ж, описова діалектологія займається збором інформації щодо фонетичних, граматичних, акцентуаційних структур, словниковий запас діалектів і їх наукову інтеграцію.

Основними джерелами інформації, які необхідні для синхронної діалектології, є відповіді на певні програми, анкети та інші тексти з діалектологічними та діалектними ознаками (фольклор, художня література). Згодом результати таких досліджень подаються у формі лінгвістичних атласів, своєрідних словників і цілих збірників текстів. Однак, якщо говорити вже про історичну або іншими словами діахронну, діалектологія займається вивченням етапів розвитку діалектної мови і загалом місцевих діалектів. Вона відповідає за встановлення історичних змін, граматичних, фонетичних, лексичних, також фразеологічних явищ, які належать діалектній мові. Лінгвістичні атласи, описова діалектологія, писемні пам'ятки, свідчення споріднених мов є джерелами цієї історичної діалектології. Також до основних діалектних одиниць належать: говірка; говір або його ще називають просто діалект; наріччя, інша назва – діалектна група. Якщо розглядатимемо говірку, то стане зрозуміло, що це найменше одиниця територіальної диференціації мови і засіб спілкування між жителями одного або кількох лінгвістично близьких населених пунктів.

Говіром називають географічно визначене діалектне утворення, що характеризується своєрідними діалектними особливостями. Також це одиниця регіональної диференціації мови, об'єднання говірок, які є схожими на лексичних, фонетичних, граматичних рівнях. Враховуючи, що говірка є найменшою одиницею територіальної диференціації мови, то наріччя навпаки – це найбільша одиниця, що представляє собою сукупність схожих за визначальними ознаками говірок, які об'єднані у говори. Крім того, структурні характеристики діалектів змінюються з плином часу

через міждіалектні контакти та вплив літературної мови, проте варто зауважити, що діалекти як форма існування національної мови не зникають, а у свою чергу набувають лише нових властивостей.

Отже, після вищезазначеної інформації можна зробити висновок, що мова і діалекти це безпосередньо окремі поняття, проте тісно пов'язанні між собою. Мова представлена в більш широкому значенні, вона охоплює звичну нам форму комунікації, у той час, як діалекти є представником варіацій цієї мови, які виникли через вплив низки факторів: географічні; соціальні; історичні; культурні. Також можна зробити висновок, що діалекти досить часто здатні містити в собі основні структурні елементи мови, наприклад, фонологія, граматики, проте існують і суттєві відмінності у використанні певних виразів, конкретних слів та у їх вимові. Вивчення таких діалектів допомагає краще зрозуміти мовні варіації, культурні особливості різних груп населення.

1.2. Сучасні тенденції етнолінгвістичних досліджень

Протягом останніх років активно проводяться етнолінгвістичні дослідження, які зосереджені на вивченні та відродженні традиційної культури етнічних груп. Відповідно до цього синтез етнокультурних та етнографічних досліджень із застосуванням лінгвістичних методів сприяв розвитку етнолінгвістики як інтегративної наукової галузі.

У результаті інтеграції зусиль різних представників наукових дисциплін: антропологи, історики, лінгвісти, – спрямованих на усунення проблем, які полягають у відображенні традиційної культури, етнічної історії народів у їх мовах. Таким чином у ХХ столітті зародилася нова наукова дисципліна, яку називають етнолінгвістикою. Її сприймають як цілу комплексну науку, що вивчає народну психологію, культуру, міфологію.

Етнолінгвістика (грец. *έθνος* – народ і франц. *linguistique*, від лат. *lingua* – мова) – це галузь мовознавства, що вивчає зв'язки між мовою та різними сторонами матеріальної і духовної культури етносу – міфологією, релігією, звичаями, мистецтвом, етнопсихологією тощо. (Шарманов, 2015, с. 14)

Мовознавець Жайворонок В. В. класифікує цей розділ лінгвістики подібним способом: «Таким чином, етнолінгвістика – галузь мовознавчої науки, що вивчає мову як творчий продукт її носія, тобто етносоціуму, що породив мовний феномен як ключовий елемент і водночас рушій національної культури» (Жайворонок, 2007, с. 8).

Сьогодні етнолінгвістика може характеризуватися такими особливостями:

1. Широке використання методів експериментальної психології, психолінгвістики, соціолінгвістики, дискурсології та прагматики;
2. Зіставлення різних мовних моделей, увага до різних частин картини світу;
3. Формування таксономії культурно значущих концептів;
4. Конструювання етнічних стереотипів, прецедентних явищ та виявлення їх відтворення в мові;
5. Вивчення інтерпретацій засобів мовної комунікації певних етносів, етнографія мови;

Відповідно до поданої інформації, сучасну етнолінгвістику неможливо назвати простим синтезом мовознавства у етнографії. Оскільки, беручи до уваги дані з культурології, соціології, антропології й етнопсихології, етнолінгвістика має взаємодію й з іншими гуманітарними, мовознавчими дисциплінами. До того ж, вона має свою мету, об'єкт, також джерельну базу і методики вивчення. Етнолінгвістика як наука про етнічне та мовне життя народу зосереджується на вивченні впливу етнокультурних і етнопсихологічних чинників на функціонування мови та загалом взаємодії мови і культури. На сучасному етапі розвитку етнолінгвістики вектори досліджень зосереджені навколо понять, які в сукупності становлять проблему етнолінгвістики: мова і культура; мова і етнопсихологія; мова і національний побут; мова і міфологія.

Широкий спектр досліджень у сучасній етнолінгвістиці зосереджений у першу чергу на проблемі корелятивного зв'язку між національною мовою і культурою, що визначається взаємодією трьох типів чинників: лінгвістичних, етнокультурних та етнопсихологічних, а також роллю останніх у функціонуванні та еволюції певної мови.

Етнолінгвістика, яка застосовує лінгвістичні методи дослідження, всебічно розробляє широке коло проблем, що належать до народної культури, етнопсихології, національної міфотворчості, до того ж, залучає до власних досліджень різноманітні об'єкти позамовної дійсності, тобто: світогляд, побут, природу, обряди, образи-символи, – усі вони мають відповідне мовне втілення. Історія будь-якої мови розглядається крізь призму етнічної історії носія, який належить до відповідного етносу, а визначення понять народного світогляду (картини світу) здійснюється за участі змістовних категорій мовної системи. Відомо, що розвиток мови – це не легкий процес, напрочуд досить складний і в той же час динамічний процес. Одна з таких причин і слугувала для створення нової галузі, яка належить до мовознавчої науки, сюди і належить етнолінгвістика.

Сучасні тенденції в етнолінгвістичних дослідженнях демонструють знаний спектр методів, напрямків. Їх застосування полягає у вивченні взаємозв'язку, що виникає між мовою та культурою. До найбільш виразних тенденцій входить:

Мовна ідентичність і глобалізацій. Вивчення процесів глобального поширення мов та їх вплив на певні культурні групи.

Мовна зміна. Дослідники, які належать до етнолінгвістики, аналізують різні явища, які вплинули на зміни в мові та її взаємодію з культурою. До того ж, визначають, яким чином і що саме викликало зміни в мовних системах під впливом контакту з іншими культурами і мовами.

Взаємодія культури й мови. У цьому випадку вивчають те, як мова відображає й загалом формує певні культурні традиції, світогляд і взагалі цінності.

Таким чином, розглянувши поняття етнолінгвістика, і проаналізувавши всі необхідні матеріали, можна дійти висновку, що вона має свої особливості й методи, які допомагають у вивченні існуючих взаємозв'язків між мовою, суспільством і його культурою.

1.3. Загальні підходи до класифікації діалектів

Загалом існує два типи діалектів: територіальні й соціальні. Прояви мови в межах певного регіону називаються територіальними діалектами. Їх використовують у повсякденному спілкуванні люди, яких об'єднує спільна територія, до того ж, у них спільні не лише матеріальна, але й духовна культура, традиції й елементи свідомості. Унаслідок міждіалектних взаємодій та літературних впливів, структурні особливості діалектів змінюються. Нова галузь діалектології – перспективна діалектологія, вивчає процес літературної нормалізації регіональних діалектів.

Соціальні діалекти на відміну від територіальних, визначаються територією проживання, а соціальними функціями носіїв, що утворюють між собою закриту групу. У той період, як територіальні діалекти виникли в той проміжок часу племінної диференціації громади, соціальні діалекти з'явилися в більш пізній час розвитку й відображають у мові суспільний поділ всього суспільства.

У додачу до вищесказаного територіальні діалекти є стабільними, впорядковані на локальному рівні мовної системи. Вони виникли задовгу до початкового етапу формування загальнонаціональної літературної мови. Додаткові до писемної мови лексичної системи є жаргони та сленг. Крім того, соціальні діалекти мають свої специфічні особливості в утворенні, доборі та вживанні певних частин слів і фраз з використанням фонетики та граматики національної мови.

Наявні різні класифікації соціальних діалектів: І. Матвіяс класифікує їх як спеціалізовані діалекти, жаргони та арго, однак Л. Ставицька розрізняє арго, сленг, жаргон, професійний жаргон. Протягом тривалого проміжку часу ці терміни розглядалися як синоніми, проте, коли почала розвиватися соціолінгвістика, тенденція розмежовувати ці поняття, зростає. (Матвіяс, 2000, с. 3-9)

Арго – це один з видів соціальних діалектів, він створений штучно, умовна говірка певної вузької замкненої соціальної чи професійної групи, для сторонніх осіб вони незрозумілі

Жаргон – це різновид соціальних діалектів, які відрізняються від мови, яку прийнято вважати загальноживаною, оскільки в ній наявні специфічна експресивно забарвлена лексика.

Групові говори, які поширені під назвою сленг, належать до соціальних діалектів. Сленг – це мовне середовище усного спілкування значної кількості людей. Сленг прийнято вважати різновидом розмовної мови, радше неофіційної й на побутовому рівні.

У монографії Л. Ставицької «Арго, жаргон, сленг» є ще таке визначення: «Сленг – це практично відкрита мовна підсистема ненормативних, стилістично знижених лексикофразеологічних одиниць, які виконують експресивну, оцінну (звичайно негативну) та евфемістичну функції» (Ставицька, 2005, с.42)

Отже, у процесі пошуку й структурування інформації, можна дійти висновку, що діалекти поділяються на територіальні й соціальні. Вони мають свої відмінності й особливості, щодо класифікації невідмінний вклад зробили дві особи: І. Матвіяс і Л. Ставицька. Їхні класифікації дещо різняться, однак відмінності не суттєві й були зазначені вище.

Висновки до Розділу 1

Проаналізувавши актуальну інформацію, знайшовши всі необхідні матеріали, які відповідають заданій темі, ми дійшли до такого висновку, що мовою називають систему одиниць спілкування і правил їхнього функціонування, у той час, як діалектологія є частиною мовознавства й вивчає діалектну мову, територіальну диференціацію. З метою більш досконало дослідити цю тему було розглянуто основні діалектні одиниці, до яких належать: говірка, говір і наріччя.

Могло скластися враження, що мова і діалекти це цілком окремі поняття, але в дійсності вони досить тісно пов'язані між собою. Оскільки мова представлена в більш широкому значенні, вона охоплює звичну нам форму комунікації, у той час, як діалекти є представником варіацій цієї мови, які виникли через вплив низки факторів: географічні; соціальні; історичні; культурні.

Після того, як було проведено визначення всіх термінів і що вони собою представляють у лінгвістиці, наступним кроком була класифікація діалектів. Свій науковий вклад у їх формування зробили: І. Матвіяс, Л. Ставицька. Наприклад, Матвіяс класифікує їх як спеціалізовані діалекти, жаргони та арго, однак Л. Ставицька розрізняє арго, сленг, жаргон, професійний жаргон.

РОЗДІЛ 2 СОЦІОКУЛЬТУРНІ ТА АРЕАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1 Соціокультурний аспект формування діалектів корейської мови

Хоч перші згадки про корейську мову сягають III – IV століття нашої ери, більш детальні та конкретні дані з'явилися в 1446 році, коли король Седжон «세종»(1418-1450) зробив вклад у створення «훈민정음», хоч зараз відомий радше під назвою «한글».

Король Седжон прагнув полегшити життя для свого народу, особливо це стосувалося нижчих верств населення, враховуючи, що китайські ієрогліфи були для них непосильні. Хоч він і доклав зусиль, деяка частина населення не оцінила його старання, вони відмовлялися від цієї писемності, називаючи її зневажливо «언문», що перекладається як народне письмо. У цей час процвітала китайська писемність, на жаль, з плином часу десятий король династії Чосон у 1504 році заборонив використання хангиля, як канцелярського письма. Японія також у XIX столітті намагалася поширювати свій вплив на корейському півострові, серед народу піднявся національний рух і саме 한글 став своєрідним національним символом. Після реформи Кабо, сталася історична подія, яка мала важливий вплив на розвиток корейської мови, адже в 1894 році 한글 вперше помічають у офіційних документах. У 1905 відбулася анексія Кореї Японією у 1910 році. 한글 став символом протидії й нарешті на ньому почали викладати у школах. Згодом корейську писемність почали використовувати як офіційне письмо.

Отже, корейською мовою публікувалися різноманітні роботи, які стосувалися історії, традицій, аграрних культур. До того ж, такі зміни не оминули й нову літературу, яку почали писати корейською мовою. Літературна корейська мова не була винятком і зазнавала змін, розвивалася разом з діалектами, які безпосередньо зробили свій вклад. Роль літературних норм корейської мови полягала у визначенні стандарту мовлення, які притаманні для усного мовлення і письма. Діалекти корейської мови мали свої

соціокультурні, регіональні варіації, які мали значні відмінності з літературними нормами. Оскільки вони можуть мати власну лексику, граматику, фонетику, проте вони відрізняються відповідно від місця й соціальної групи. Як зазначалося вище вплив на формування корейської мови та її діалектів мали історичні події, які пов'язанні з Японією, але також варто зауважити, що свій вклад у виникнення діалектів зробив поділ Кореї на Республіку Корея й КНДР у 1945 році, коли Японія зазнала поразки у Другій Світовій Війні.

2.2 Ареальна класифікації діалектів корейської мови

Один з найбільших вкладів у діалекти корейською мовою зробив Рі Гик Ро (리극로). Так у 1932 році він створив свою першу працю у цій сфері під назвою «조선말의 사투리» назва перекладається як «Діалекти корейської мови», де були представлені відмінності та особливості діалектів. До того ж, у цю роботу була внесена власна класифікація, у якій він територіально поділив діалекти на п'ять частин:

- 관서(Квансо) – провінція Пхеньян і частково територія Хванхе
- 호남 (Хонам) – дві провінції Пн. Чолла та Пд. Чолла, Південний Чхунчхон.
- 영남 (Йоннам) – Пн. Кьонсан і Пд. Кьонсан, частина території Канвон, берегова лінія Пд. Чолла.
- 관북 (Кванбук) – Пн. Хамгьон і Пд. Хамгьон.
- 중부(Чжунбу) – Кьонгі, частина Канвон і частина Хванхе.

Лінгвіст, який займався вивченням діалектів і створив чимало робіт щодо цієї тематики, 김병제(Кім Бьон Дже) просував такі поняття, як «방언지구», «방언지역»,

«방언지방». Терміни можна порівняти з відповідниками, які існують в українській мові, тобто наріччя, говір, говірка. До того ж, він активно їх використовував у власній класифікації. Розглянемо її більш детально.

1. Північно-східний діалект, оригінальна назва «동북방언» Він простягається на територію провінції Хамгьон (함경도방언지방), Південний Хамгьон (함경남도). Винятком є лише Йодок (요덕), Ким'я (금야) і Ковінгун (고원군). Також він сягає Північного Хамгьона(함경북도).

2. Північно-західний, оригінальна назва «서북방언». До переліку територій входять: Провінція Пхьонан (평안도방언지방), Південний Пхьонан (평안남도), провінція Хванхедо (황해도방언지방), однак у цієї провінції є декілька винятків (Тхосангун (토산군), Йондан(연단), Кимчхонгун (금천군), Печхонгун(배천군)), далі Чжагандо (자강도).

3. Центральний діалект, оригінальна назва «중부방언». До переліку територій, де він розповсюджений, входять: Чхунчхон(충천도방언지방), Кьонгі (경기도방언지방), Канвон (강원도방언지방)

4. Південно-східний діалект, оригінальна назва «동남방언». Розповсюджений на території Кьонсан (경상도방언지방)

5. Південно західний діалект, оригінальна назва «서남방언». Це провінція Чолла (전라도방언지방)

6. Діалект Чечжу, оригінальна назва «제주방언». Острів Чечжу (제주도방언지방).

Однак цей варіант не входить у перелік трьох основних класифікацій, які були побудовані відповідно до територіально-адміністративного поділу Кореї. З урахуванням історичних, політичних причин вчені не могли обрати лише один актуальний і правильний варіант, тому нині використовуються три класифікації.

Перша класифікація діалектів належить Лі Сун Ньону.

- 1) 평안도 방언 – Пхьонанський діалект
- 2) 함경도 방언 – Хамгьонський діалект
- 3) 전라도 방언 – Діалект Чолла
- 4) 경상도 방언 – Кьонсанський діалект
- 5) 제주도 방언 – Діалект Чечжудо
- 6) 중부 방언 – Центральний діалект

Наступну класифікацію представив Сінпей Огура

- 1) 평안도 방언 – Пхьонанський діалект
- 2) 함경도 방언 – Хамгьонський діалект
- 3) 경기도 방언 – Діалект Кьонгі
- 4) 전라도 방언 – Діалект Чолла
- 5) 경상도 방언 – Кьонсанський діалект
- 6) 제주도 방언 – Діалект Чечжудо

Третю класифікацію створив Коно Рокуро:

- 1) 서선 방언 – Західний
- 2) 북선 방언 – Північний
- 3) 중선 방언 – Центральний
- 4) 남선 방언 – Південний
- 5) 제주도 방언 – Чечжудо

Отже, розглянувши всі актуальні й наявні класифікації, відповідно до їх характеристики та значущості в корейській мові, ми дійшли до висновку, що класифікації Лі Сун Ньона, Сінпей Огури та Коно Рокуро найбільш часто вживані серед лінгвістів і науковців, проте, якщо виділяти лише одну, то найвідоміша класифікація належить Сінпею Огурі.

Висновки до Розділу 2

У другому розділі ми розглядали матеріал щодо соціокультурного аспекту формування діалектів корейської мови та їх ареальну класифікацію. Відповідно до цього ми можемо зробити висновок, що на формування діалектів вплинули різні історичні події, головними з яких є: анексія Кореї Японією в 1910 році, поділ Кореї на Республіку Корея й КНДР у 1945 році, коли Японія зазнала поразки у Другій Світовій Війні. Ще не менш важливим висновком, який сформувався після розгляду даного розділу, є те, що літературна корейська мова розвивалася паралельно з діалектами. Діалекти мають свої характеристики, які роблять літературну мову ще більш виразною та колоритною. Вони вирізняються своїми відмінностями у лексиці, граматиці, вимові, що ускладнює розуміння людей з різних територій. Крім того, порівнюючи вже існуючі класифікації корейських діалектів, в ході аналізу й після нього стало відомо, що серед усіх класифікацій, лише три найбільш поширені й актуальні, до їх переліку належать роботи: Коно Рокуро, Сінпей Огури, Лі Сун Ньону.

РОЗДІЛ 3. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

3.1 Фонетичні особливості діалектів корейської мови

У процесі дослідження корейської діалектології, фонетичні особливості грають ключову роль, аби визначити відмінності між ними.

Пхьонанський діалект (평안도 방언)

Він має вісім монофтонгів, а саме: 이, 에, 애, 으, 어, 아, 우, 오. Але 외, 위 відсутні, тому їх заміняють іншими: «외» на «왜», а «위» на «우+이», аби продемонструвати на практиці, зазначимо наступні слова: 외투 = 왜투, 외국인 = 왜국인, 위험 = 우이험, 귀 = 구이. Існує також явище щодо заміни вимови (애, 에) на (아이, 어이). Наприклад: 제품 = 저이품, 해외 = 하이왜, , 새 = 사이, 네 = 너이, 내내 = 나이나이. Такі дифтонги як (야, 요, 유) замінюються на (아, 오, 우). Наприклад, 규제 = 구제, 관료 = 관로. Дифтонг «여» змінюється на монофтонг «에», але після губних приголосних. Наприклад, 여덟=에덜, 매여=매에. На початку слів монофтонги заміняють дифтонги. Наприклад: 연필=언필, 연락=언락. Придихальні приголосні заміняють прості, тобто (ㅂ) = (ㅍ), (ㄱ) = (ㅋ). Приклади: 방 = 팡, 보너스 = 포너스. Якщо слова китайського походження, то на початку зберігається «ㄹ». Звуки в пхьонанському діалекті схильні до зубної вимови -ㅈ, -ㅊ, -ㅉ. Також у початковій позиції перед (이, 야, 여, 요, 유) стоїть приголосний «ㄴ». Приклади: 약국 = 낙국, 여권 = 녀권, 요금 = 뇨금. У словах, де наявний патчім (ㄹ, ㄷ)

вимовляється лише «ㄹ». Приклади: 읽다 = 일다, 읽히다 = 일히다, 밟다 = 발다, 떨어다 = 떨다.

Хамгьонський діалект (함경도 방언)

Він має вісім монофтонгів: 이, 에, 애, 으, 어, 아, 우, 오; У цього діалекта відсутні звуки (외, 위); Також відбувається заміна «외» на «애» чи «오». Приклади: 외국 = 애국, 외할아버지 = 애할아버지, 외식 = 오식, 애식. Явище умлаутизації звуку /우/, змінюється на /위/. Приклади: 웃다 = 위다, 우리 = 위리, 우산 = 위산. При палатизації приголосних (ㄱ, ㅋ, ㆁ) відбувається заміна дифтонгів (야, 요, 유) на монофтонги (아, 오, 우). Приклади: 야기 = 아기, 야구 = 아구, 요구 = 오구. Після губних приголосних утворюється заміна дифтонгу «여» на монофтонг «이». Приклади: 년도 = 년도, 명소 = 명소. Монофтонги (아, 어, 애, 에) замінюють дифтонги (와, 워, 왜, 웨). Приклади: 와인 = 아인, 웨딩 = 에딩. Посилені приголосні замінюють прості: 가을 = 까을, 사건 = 싸건, 박물관 = 뽁물관. Придихальні приголосні замінюють прості, тобто (ㅂ) = (ㅍ), (ㄱ) = (ㅋ). Приклади: 길 = 킬, 닭 = 탁; Придихальні приголосні замінюють посилені приголосні. (ㅈ) – (ㅊ). Приклади: 찌다 = 치다, 찹 = 침. Фонетичні тони зберігаються. Якщо це слова китайського походження, то на їх початку «ㄹ» зберігається. Вимова голосних подовжується й відбувається палатизація приголосних: 기와 = 지와.

Центральний діалект (중부 방언, 경기도 방언)

Він має десять монофтонгів: 이, 에, 애, 위, 외, 으, 어, 아, 우, 오. Відбувається зникнення різниці між «에» та «애». Крім того, фомени (우, 오, 어, 아) замінюють (위, 외, 에, 애) Приклади: 서민 = 세민, 구멍 = 귀멍, 마늘 = 매늘. Дифтонг «의» має три різних звуки: (ий) – 의자, (е) – 나의, (і) – 방의. Ще одна особливість полягає в тому, що «ㄷ» переходить в «ㅌ». Приклади: 높다 = 뉘다, 논쟁 = 눈쟁, 소비량 = 수비량. Відбувається палатизація ㄷ, ㅌ. Наприклад: 잔디밭이 = 잔디바치, 같이 – 가치.

Кьонсанський діалект (경상도 방언)

У ньому налічується шість монофтонгів : 이, (에/애), 어, 으, 우, 오, 아. Різниця між південними та північними діалектами полягає в тому, що в південних діалектах «으» та «어» функціонують як одна фонема, тоді як у північних діалектах зберігаються свої окремі функції. Відповідно систему голосних звуків кьонсанського діалекту можна узагальнити таким чином: 아, (어/으) 우, 이, (에/애), 오. Також у кьонсанського діалекту відсутні фонemi (외, 위), їх замінює «애» у південному говорі, та дифтонгом «웨» у північному говорі. Приклади: 외우다 = 애우다, 외식 = 애식. При палатизації приголосних (ㄱ, ㅋ, ㆁ) відбувається зміна дифтонгів (야, 요, 유) на монофтонги (아, 오, 우). Наприклад, 흥 = 승. Після губних приголосних утворюється заміна дифтонгу «여» на монофтонг «이». Приклади: 년도 = 닌도, 명소 = 밍소. Монофтонги (아, 어, 애, 에) замінюють дифтонги (와, 워, 왜, 웨). Наприклад, 외국 = 애국, 웨딩드레스 = 에딩드레스.

Також у цьому діалекті «ㅅ» й «ㅆ» читають однаково, наприклад, 쓰다 = 스다. Крім того, у ньому присутні системи тонів: низький, середній та високий. Нейтралізації напівголосних після приголосного: 관상=간상, 문화 = 문하.

Діалект Чолла (전라도 방언)

У ньому налічується десять монофтонгів: 이, 에, 애, 위, 외, 으, 어, 아, 우, 오. Розглядаючи різницю, яка присутня між східним і західним говорами, стає зрозумілим, що західний має стандартну систему з 10 голосних, у той час, як у східному відсутня різниця між «애» й «에», натомість «에» у багатьох випадках замінюється «이». Приклади: 세금 = 시금, 메마르다 = 미마르다. Зміна дифтонгів (야, 요, 유) на монофтонги (아, 오, 우) при палатизації приголосних (ㄱ, ㅋ, ㆁ). Наприклад, 유료 = 유루. Після губних приголосних утворюється заміна дифтонгу «여» на монофтонг «이». Приклади: 년도 = 인도, 명소 = 밍소. Посилені приголосні замінюють прості: 가을 = 까을, 사건 = 싸건, 박물관 = 뽉물관. Відсутня будь-яка різниця між ж «ㅈ» й «ㅉ». Приклади: 재료 = 제료, 빼앗기다 = 빼앗기다. Наявна схильність до палатизації, наприклад, 길 = 질, 치마 = 치메. Прості приголосні перетворюються у подвійні ㄱ-ㄲ, ㄷ-ㄸ. Приклади: 덮다 = 뒹다, 지식=찌식, 봄 = 뽉. Ще однією характерною ознакою є «ㅅ» у середньому складі слова, наприклад, 이으니 = 이스니. Виникнення «ㅆ» у середньому складі слова, наприклад, 바가지 = 바바지.

Діалект острова Чечжу (제주도 방언)

Він має дев'ять монофтонгів, а саме: 이, 에, 애, 으, 어, 아, 우, 오, •. При палатизації таких приголосних як (ㄱ, ㅋ, ㆁ), відбувається зміна дифтонгів (야, 요, 유) на монофтонги (아, 오, 우). Наприклад, 유료 = 유루. Після губних приголосних монофтонг «에» заміняє дифтонг «여», наприклад, 변화 = 벤화. Монофтонг «이» замінює монофтонг «으». Приклади: 글자 = 길자, 드라이 = 디라이, 큰집 = 킨집. Придихальні приголосні заміняють прості, тобто (ㅂ) = (ㅍ), (ㄱ) = (ㅋ). Приклади: 방 = 팡, 보너스 = 포너스, 병 = 핑. Також придихальні приголосні заміняють посилені приголосні. (ㅈ) – (ㅊ). Приклади: 씨다 = 치다, 찜 = 침. Допоміжна особливість у тому, що зникає різниця між двома фонемами «에» й «애». Присутня схильність до палатизації, наприклад, 형 = 성, 혀 – 세. Крім того, зберігаються прості приголосні: 씻다 = 싯다.

Отже, фонетичні особливості наявні у всіх діалектах, проте також між деякими з них присутні подібні характеристики, наприклад, пхьонанський і хамгьонський діалект, у них вдвох відбувається заміна «외» на «애» чи «오».

3.2 Граматичні особливості діалектів корейської мови

Переглянувши і проаналізувавши фонетичні особливості діалектів, ми можемо перейти до граматичних характеристик корейських діалектів за класифікацією Сінпея Огури.

Пхьонанський діалект (평안도 방언)

Для того, щоб виразити майбутній час, замість звичного «갓» у пхьонанському діалекті використовують «갓». Розглянемо цю особливість на прикладі речення: 내일

친구를 만나겠어요 = 내일 친구를 만나갓어요. Також змін зазнали слова зі значеннями «до» й «після». 까지 перетворюється на 꺼정, а 부터 на 보탄, 보탕. Наприклад, 저는 아침 11시부터 저녁 4시까지 일하고 있어요 = 저는 아침 11시보탄 저녁 4시꺼정 일하고 있어요. Називний відмінок це «이» та «래». 여자가 = 여자이, 내가 = 내래. У стандартному варіанті закінчення «습니다», однак у цьому діалекті воно перетворюється на «스무다». Наприклад, 관리자는 지각하는 사람을 좋아하지 않습니다 = 관리자는 지각하는 사람을 좋아하지 않스무다. Крім того, наявні іменні суфікси, тобто -기, -오이, -지. Наприклад, 고양이 = 고양이기, 대 = 댕이. У пхьонанському діалекті присутні граматичні закінчення, які подібні до Хамгьонського діалекту: 와 = 냐?, ㅂ니다 = ㅁ네다, ㅁ마 = 니?, ㅂ시다 = ㅂ세다, ㅂ수다.

Хамгьонський діалект (함경도 방언)

Перша відмінність полягає в частках: (커녕, 은/는, 조차, 야. Вони замінюються на (커녀, 으느/느, 아부라, 사). Таким чином слова матимуть подібний вигляд: 택시는커녕 = 택시느커녀, 사람은 = 사람으느, 얼굴조차 = 얼굴아부라, 지금이야 = 즈끔이사. Гонорифічні види граматичних закінчень цього діалекту видозмінені: 합니다 = 함메다, 한다 = 한다야. До ряду граматичних відмінностей належить і закінчення для утворення питального речення, вони мають такий вигляд: (ㅁ까, 습까, ㅁ니까). Наприклад, 이 책을 읽어보셨습니까? = 이 책을 읽어보셨습까? До того ж, такі

заперечені частки як «못» і «아니» мають здатність видозмінюватися, усе залежить від говору. Наприклад, 아직 술을 마시지 않았다 = 아직 술을 마셔 아니.

Центральний діалект (중부 방언, 경기도 방언)

На території Канвону звична частка, що підкреслює називний відміннок «이/가» перетворюється на «거/이». Наприклад, 모자가 = 모자이. У цей час родовий відмінок утворюється завдяки частці «의». Наприклад, 남동생의 가방, 친구의 휴대폰, 엄마의 책. Знахідний відмінок має такий вигляд: 음악을 듣고, 책을 읽고, 숙제를 합니다. Також суфікс «문», у якого значення «якщо» перетворюється на «면». Наприклад, 한국어를 배우면 한국에서 공부할 수 있습니다.

Кьонсанський діалект (경상도 방언)

Розглянемо відмінки кьонсанського діалекту, називний відмінок «이/가» вживається у вигляді «이가». Приклади: 음악가가 = 음악가이가, 취향이 = 취향이가. Родовий відмінок у вигляді «은/이», проте «이» досить часто опускається. Приклади: 남동생은, 친구이, 엄마이. Знахідний відмінок також має свої відмінності замість (을/를) до слова приєднується (얼/럴). Приклади: 고뿔을 = 고뿔얼, 연수를 = 연수럴. Давальний позначається «에게/인데»: 동생에게 = 동생으게, 아버지에게 = 아버지인데. Частки (은/는, 부터, 까지, 보다, 야) замінюються на (은/년, 버텀, 꺼정, 보담, 사) і це буде виглядати наступним чином: 먹어보다 = 먹어보담, 나는 = 나년, 11 시까지 =

11 시꺼정.Стандартне просте речення, яке зазвичай позначається закінченням «습니다» змінює своє закінчення на «심더». Наприклад, 있습니다 = 있심더. 읽습니다 = 읽심더. Для позначення місцевого відмінку використовують «이서» замість «에서». Наприклад, 식당에서 점심을 먹습니다 = 식당이서 점심을 먹심더. Без змін не обійшлося й в родовому відмінку, оскільки замість стандартного «를», використовують «로». Наприклад, 음식을 먹다 = 음식로 먹다. Крім того наявні такі граматичні закінчення: □니더/-심니더; -□니꺼/-심니꺼; , - (으)이소/-(으)시이소; -년교; Також використовують (나/-노, -가/-고) у питальних реченнях.

Діалект Чолла (전라도 방언)

Називний відмінок зберігається як і в стандартній мові «가». Приклади:온도가, 요리사가, 이자가. Родовий відмінок позначається «으». Наприклад, 수도의 = 수도으, 친구의 = 친구으. Давальний перемінюється з «에게» на «으, 으게». Приклади: 요리사에게 = 오리사으, 환자에게 = 환자으, 형에게 = 형으게, 할머니에게 = 할머니으. Части (은/는, 부터, 까지, 보다, 야) замінюються на (언/년, 버텀, 꺼정, 보담, 사) і це буде виглядати наступним чином: 먹어보다 = 먹어보담, 나는 = 나년, 11 시까지 = 11 시꺼정. Питальне речення у ввічливому стилі утворюється завдяки «□니꺼/□니까» Розглянемо кілька прикладів: 없습니까 = 없심니꺼, 있습니까 = 있심니꺼. Якщо говорити про нейтральний стиль, то «지야/제»: 오지 = 오지야, 낫지 = 낫제. З метою застосувати

граматику «замість того аби» стандартна форма «는 대신» перетворюється на «르 석시»: 음식을 석시...Стандартне просте речення, яке зазвичай позначається закінченням «습니다» змінює своє закінчення на «심더». Наприклад, 있습니다 = 있심더, 읽습니다 = 읽심더. Граматичні закінчення розповідних та питальних речень виглядають наступним чином: -야 – -다, -야?, -냐? – -니?, -느냐? Гонорифічні: -요, -요? = -라오/-라우; 니까 = 당께; 그러니까 = 그렇께; (으)면서 = (으)시렁. Наприклад: 나쁘면서 = 나쁨시렁.

Діалект острова Чечжу (제주도 병언)

У діалекті острова Чечжу називний відмінок може бути і «가» і «래/리»: 인구가 = 인구리, 장미가 = 장미가. Що стосується родового відмінку, на острові Чечжу опускають частку цього відмінку, але часом використовується частка «0이». Знахідний позначається «얼/럴» чи тільки «르» Наприклад, 고뿔을 = 고뿔얼, 연수를 = 연수럴. Частка «은/는» замінюється завдяки «랑/ 이랑». Приклади: 일정은 = 일정이랑, 일거리는 = 일거리랑. у стандартній мові «랑/ 이랑» це сполучник, проте у цьому випадку він змінюється на «영/이영». Наприклад, 밥이영 김치. Частка «야/이야» у свою чергу замінюються на «사/이사». Наприклад, :밥이사 = 밥이야. Також замість форми «니까» стоїть «니네/ 난». Прикладом може бути:보니까 = 보나네. Форму «려고» також замінюють на «쟁». Виглядатиме це перетворення так: 가려고 = 가쟁. Що стосується закінчення

розповідного речення: ㅂ니다, 습니다; 저 -ㄴ다/는다; 예, 서 -요 = 읍네다/읍니다/읍데다/읍디다. Питальні: 우꽈/우까/우꽉/수까/수꽈/수꽉/우깁 /수깁 (ㅂ니까, 습니까) = 읽습니까 – 읽수까. Наказові: -주 = -라, ㅂ시다 = -(으)ㅂ저, 세요 = (으)ㅂ서.

Розглянувши на практиці відмінності усіх діалектів, можна дійти висновку, що в порівнянні з фонетичними або лексичними, у граматиці вони не такі суттєві.

3.3 Лексичні особливості діалектів корейської мови

Пхьонанський діалект (평안도 방언)

Наявний неординарний метод словотворення, наприклад, якщо до «문걸» додати «새» в результаті вийде 문걸새 (문고리). Далі розглянемо порівняння лексики повсякденного вжитку пхьонанського діалекту й стандартної мови. Наприклад, 날래–빨리 (швидко), 티겍다 – 더럽다 (брудний), 시방 – 지금(зараз), 우티–옷 (одяг).

Хамгьонський діалект (함경도 방언)

Спосіб словотворення виглядає подібним чином: 입 + 절기 = 입절기 , стандартний варіант –입술. Щодо лексики повсякденного вжитку, вона виглядає наступним чином: 얻어보다 – 찾다 (шукати), 우뿌다 – 우습다 (кумедний), 가깁다 – 가볍다 (легкий, незначний), 나조 – 저녁(вечір).

Центральний діалект (중부 방언, 경기도 방언)

Присутня специфічна лексика: 날 – 내일 (завтра), 가참다 – 가깝다 (близько), 드럽다/ 디럽다 – 더럽다 (брудний), 딸구 – 딸기 (полуниця), 하마 – 이미 (вже). Крім того, на території Чхунчхона такі дієслова, як «사다» та «팔다» мають значення купити й продати, хоча у стандартній мові мають протилежні значення, тобто 사다 – продати, а 팔다 – купити.

Кьонсанський діалект (경상도 방언)

У кьонсанському діалекті також присутні специфічні методи словотворення: до **콩** додається **지름**, виходить **콩지름**, у стандартній мові – **콩나물**. Відмінності в лексиці повсякденного вжитку виглядають так: **가리늦다** – **뒤늦다** (пізній), **욕보다** – **수고하다** (багато над чимось працювати), **질로** – **제일** (найперший), **도둑히다** – **훔치다** (викрадати).

Діалект Чолла (전라도 방언)

Специфічний метод словотворення: **쇠 + 손 = 쇠손**, у стандартній мові **흠손**. **춘치 + 새기 = 춘치새기**, у стандартній мові слово має такий вигляд **수수께끼**. Щодо лексики повсякденного вжитку: **꼭꼭하다** – **인색하다** (жадібний), **따습다** – **따뜻하다** (теплий), **발꾸락** – **발가락** (пальці на ногах), **뽏다** – **밟다** (знущатися), **새비** - **새우** (креветка).

Діалект острова Чечжу (제주도 방언)

Специфічний метод словотворення: **입 + 바우 = 입바우**, стандартний варіант **입술**, також **조개 + 이 = 조개이**, відповідно стандартний вигляд **조개껍질**. Повсякденна лексика виглядає наступним чином: **굽지다** – **숨기다** (вкривати, ховати), **구뚝** – **먼저** (спочатку), **무사** – **왜** (чому), **복숭게** - **복숭아** (персик).

Отже, серед лексичних особливостей діалектів, особливо виділяється діалект Чечжудо, оскільки це найвіддаленіший регіон, відповідно він був більш ізольованим. У цьому діалекті досі зберігаються лексичні запозичення з монгольської мови та маньчжурської, також свій вклад зробила і японська мова.

Висновки до Розділу 3

У третьому розділі основна увага приділялася структурним особливостям діалектів корейської мови, таким чином у висновку було виділено фонетичні й граматичні особливості. Для порівняння, визначення певних характеристик використовувалася класифікація, створена Сінпеєм Огурою.

У ході написання було виявлено, що всі діалекти мають власні характерні форми закінчень, часток, які використовуються для позначення відмінків. Певні діалекти мали між собою більш схожі характеристики, ніж решта, до того ж, були виявленні ідентичні фонетичні процеси. Відповідно до цього, у результаті було встановлено, що процес палатизації приголосних наявний у діалекті Чолла та Чечжу.

Розглядаючи морфологічний аспект, було зроблено висновок, що закінчення й частки відрізняються від вже існуючих у стандартній мові. Наприклад, для позначення називного відмінку часткою «ㄹ» використовують такі діалекти, як діалекти Чечжу і Пхьонан.

Однак, якщо говорити про граматичні особливості, то між усіма діалектами схожість відсутні, граматичні конструкції в цих діалектах відрізняються.

АНОТАЦІЯ

이번 학기 논문은 민족언어학 연구에서 한국어 방언에 초점을 맞춥니다. 이 작품은 한국어와 방언, 그리고 그 발전에 영향을 미친 역사적, 문화적 측면을 살펴봅니다. 주요 용어는 언어, 방언학, 방언, 방언, 방언, 민족언어학으로 정의되었습니다.

기본 용어를 바탕으로 추가 자료를 분석한 후 한국 방언의 특징과 특징, 차이점을 파악했습니다. 이 작품은 방언의 분류, 방언의 지리적 분포 특성, 다양한 방언 그룹의 음성학, 문법 및 어휘의 특성 등 한국 방언학의 역사적, 현대적 측면을 다루고 있습니다.

연구 결과 방언은 지역별로 분포되어 있으며 음성학과 문법에서 일정한 차이가 있는 것으로 나타났습니다. 이 글에서는 한국어 방언의 다양한 분류 유형과 한국에서 방언이 어떻게 분포되어 있는지에 대해서도 설명합니다.

또한 이 정보는 한국인과 그들의 전통과 문화를 더 잘 이해하는 데 도움이 될 것입니다.

ВИСНОВКИ

У першому розділі було розглянуто співвідношення понять мова і діалект, аби надалі розуміти з чим ми маємо справу. З метою досконало дослідити цю тему було розглянуто основні діалектні одиниці й у висновку було виявлено, що до них належать говірка, говір і наріччя. Крім того, після перегляду матеріалів і зробленого власного аналізу, стало зрозуміло, що мова і діалекти це окремі поняття, хоч вони і досить тісно пов'язані між собою. Оскільки мова представлена в більш широкому значенні, вона охоплює звичну нам форму комунікації, у той час, як діалекти є представником варіацій цієї мови, які виникли через вплив низки факторів: географічні, соціальні, історичні, культурні.

Надалі було визначено, що таке етнолінгвістика, яка тісно пов'язана з темою курсової роботи. Таким чином етнолінгвістика вивчає зв'язки між мовою та різними сторонами матеріальної і духовної культури етносу – міфологією, релігією, звичаями, мистецтвом, етнопсихологією тощо. І відштовхуючись від цього значення, були зроблені висновки щодо соціокультурного аспекту формування діалектів корейської мови.

Другий і третій розділ були присвячені напряму корейській діалектології. Крім того, порівнюючи вже існуючі класифікації корейських діалектів, їх вживання, актуальність і значення в лінгвістиці, ми можемо дійти до висновку що серед усіх класифікацій, лише три найбільш поширені й актуальні, до їх переліку належать роботи: Коно Рокуро, Сінпей Огури, Лі Сун Ньону.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Левицький А.Е., Сингаївська А.В., Славова Л.Л.(2006). *Вступ до мовознавства*. Київ: Центр навчальної літератури.

Русанівський В.М., Тараненко О.О., Зяблюк М.П., Карпіловська Є.А., Вихованець І.Р., Гриценко П.Ю., Єрмоленко С.Я., Задунайська Л.М., Клименко Н.Ф., Мельничук О.С., Німчук В. В. (2000). *Українська мова. Енциклопедія*. Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана.

Масенко Л. Т. (2010). *Нариси з соціолінгвістики*. Київ : Києво-Могилянська академія.

Радевич-Винницький Я. К., Іванишин В. П. (2003). *Мова і нація*. Кам'янець-Подільський: АБЕТКА.

Ставицька Л. О. (2005). *Арго, жаргон, сленг: соціальна диференціація української мови*. Київ: Критика.

Колоїз Ж. В. (Ред.). (2015). *Етнолінгвістика*. Кривий Ріг : НПП АСТЕРІКС.

Ганич Д.І., Олійник І.С. (1985). *Словник лінгвістичних термінів*. Київ: Вища школа.

Sohn Min-ho. (1999). *The Korean Language*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ki Moon Lee, Ramsey, S. R. (2011). *A History of the Korean Language*. Cambridge: Cambridge University Press.

김영환. (2013). *조선어방언학*. 경기도 파주시: 대학사.

공인숙, 민하영. (2007). *영호남 지역 아동 및 청소년의 지역감정 평가*. 한국가정관리학회지.

김시화. (2002). *지역주의 발생이론*. 성대신문.